

εισαγγελέων εφετών για τη συγκρότηση των ποινικών εδρών των πενταμελών εφετείων και των μικτών ορκωτών εφετείων, ενώ οι αντεισαγγελείς εφετών θα καλύπτουν κατά βάση τις έδρες των τριμελών και μονομελών εφετείων. Υπογραμμίζεται ότι η ανακατανομή των θέσεων των εισαγγελικών λειτουργιών του δεύτερου βαθμού έχει αποτελέσει επανειλημμένο αίτημα της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος (υπ' αρ. πρωτ. 70/6-12-2019 και 115/26-2-2020 έγγραφα της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης).

Περαιτέρω, από 1^{ης} Ιουλίου 2020 αυξάνεται ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργιών συνολικά κατά εξήντα πέντε προς τον σκοπό της περαιτέρω επιτάχυνσης απονομής της δικαιοσύνης. Συγκεκριμένα αυξάνεται ο αριθμός των οργανικών θέσεων των εφετών κατά είκοσι τρεις, των προέδρων πρωτοδικών κατά μία, των πρωτοδικών κατά είκοσι έξι, των αντεισαγγελέων εφετών κατά πέντε και των αντεισαγγελέων πρωτοδικών κατά δέκα, θέσεις οι οποίες θα πληρωθούν την 1^η Ιουλίου 2022 μετά την αποφοίτηση των σπουδαστών της 27^{ης} σειράς της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών.

Επί του άρθρου 63

Με το άρθρο προβλέπεται η υπό όρο παραγραφή και παύση της ποινικής δίωξης αξιόποινων πράξεων ήσσονος εγκληματικότητας, για τις οποίες ο νόμος, ως κύρια ποινή, απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή σωρευτικά κάποιες από τις παραπάνω ποινές. Είναι αυτονόητο ότι δεν τίθεται θέμα παραγραφής του αξιόποινου για πλημμελήματα για τα οποία η χρηματική ποινή προβλέπεται διαζευκτικά με ποινή φυλάκισης άνω του ενός έτους. Από τη ρύθμιση εξαιρείται μία σειρά εγκλημάτων που προβλέπονται στον Ποινικό Κώδικα και σε ειδικούς ποινικούς νόμους και ενέχουν μία ιδιαίτερη κοινωνικοθητική απαξία. Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία, καθόσον η συσσώρευση μεγάλου αριθμού υποθέσεων που αφορούν τα παραπάνω εγκλήματα, είτε στο στάδιο της προδικασίας είτε στο στάδιο του προσδιορισμού είτε στα ποινικά ακροατήρια, έχει επιβαρύνει υπέρμετρα τη διαδικασία απονομής δικαιοσύνης, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση δικαστικής διερεύνησης των σοβαρότερων εγκλημάτων. Επιπλέον λαμβάνεται πρόνοια για τη διαδικαστική εξέλιξη των δικογραφιών που αφορούν περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 Π.Κ., όταν η υπόθεση που αφορά το γεγονός για το οποίο εξετάστηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος, τέθηκε στο αρχείο σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Επί του άρθρου 64

Με το άρθρο 64 εισάγεται ρύθμιση για την υπό όρο παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών φυλάκισης διάρκειας μέχρι έξι (6) μηνών ή χρηματικών ποινών ή ποινών παροχής κοινωφελούς εργασίας, που έχουν επιβληθεί ως κύριες ποινές με αποφάσεις, οι οποίες δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες, εφόσον οι ποινές αυτές δεν έχουν εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο μέχρι τη δημοσίευση του νόμου. Η διάταξη αφορά μικρές πλημμεληματικές ποινές, οι οποίες δεν έχουν εκτιθεί και σκοπεύει στην εκκαθάριση του αρχείου των μεγάλων εισαγγελιών από μεγάλο αριθμό ανεκτέλεστων ποινών ήσσονος απαξίας και την επικέντρωση των διωκτικών αρχών στην εκτέλεση ποινών βαρύτερης εγκληματικότητας. Σε κάθε περίπτωση εξαιρούνται ποινές που επιβλήθηκαν για μία σειρά εγκλημάτων, όπως εγκλημάτων μη συμμόρφωσης με τα μέτρα αποφυγής και περιορισμού της διάδοσης του κορωνοϊού, εγκλημάτων που στρέφονται κατά της υπηρεσίας, καθώς και εγκλημάτων με ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Επιπλέον, όπως και στην περίπτωση της παραγραφής και παύσης ποινικής

δίωξης υπό όρο, λαμβάνεται και εδώ πρόνοια για τη διαδικαστική εξέλιξη των δικογραφιών που αφορούν περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 Π.Κ., όταν η απόφαση που αφορά το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος, τέθηκε στο αρχείο σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Επί του άρθρου 65

Η εφαρμογή του άρθρου 166 παρ. 2 και 3 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007, Α'153), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, έχει εγείρει θέματα, τα οποία δεν ικανοποιούν τον σκοπό του νομοθέτη και γεννούν, νομικά και οικονομικά προβλήματα.

Σκοπός του νομοθέτη είναι η αποτροπή της παρέλκυσης και κατάχρησης της πτωχευτικής διαδικασίας χωρίς αποχρώντα λόγο και ενώ δεν αναμένεται πλέον να αποδώσει καρπούς, και όχι η μη δυνατότητα ομαλής περατώσεως της διαδικασίας σε περιπτώσεις, για τις οποίες υφίσταται αποχρών λόγος και αναμένονται ή υπάρχουν καρποί (όπως όταν υπάρχουν ακίνητα προς εκποίηση ή συντάσσεται ήδη πίνακας διανομής ή εκκρεμούν ανακοπές, κατά του συνταχθέντα πίνακα και η πτώχευση περατούται, υποχρεωτικά, λόγω παρέλευσης δέκα (10) ετών από την έναρξη της ένωσης των πιστωτών, ενώ δεν έχει συμπληρωθεί δεκαπενταετία, από την κήρυξή της).

Επιπρόσθετα, μετά την αυτοδίκαιη περάτωση της πτωχευτικής διαδικασίας την ιδιότητα του συνδίκου δεν έχει άλλο πρόσωπο, ενώ σε συνδυασμό και με την παύση του λειτουργήματος του Εισηγητή Δικαστή δεν εκπροσωπούνται οι πιστωτές, γεγονός που έχει δημοσιονομικές συνέπειες, διότι το Δημόσιο καθίσταται συχνά πιστωτής. Ακόμη και αν, μετά την περάτωση της πτώχευσης, διορισθεί εκκαθαριστής, θα υπάρξει χρονική καθυστέρηση και δεν θα εκπροσωπούνται οι πιστωτές.

Σε συνδυασμό αλλά και προς επίρρωση των ανωτέρω, παρατηρείται στην πράξη ιδιαίτερα σημαντικός αριθμός περιπτώσεων που, αν και παραμένουν ενεργείς και αναμένονται από αυτές καρποί, περατούνται στη δεκαετία.

Ως εκ τούτου, με την παρούσα ρύθμιση, υπό προϋποθέσεις συμβατές με το πνεύμα του πτωχευτικού δικαίου, εφαρμόζεται η ήδη υπάρχουσα στο νόμο μακρότερη προθεσμία, ενώ υπάρχει και δυνατότητα παρατάσεως, η οποία δίδεται αποκλειστικά και μόνο εάν μέχρι τη συμπλήρωση της μακρότερης των άνω προθεσμιών έχει συνταχθεί πίνακας διανομής, κατά του οποίου εκκρεμεί ανακοπή. Σε αυτή την περίπτωση, το αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο, έχει τη δυνατότητα, να παρατείνει, περαιτέρω, την πτωχευτική διαδικασία, μέχρι την έκδοση αμετακλήτου αποφάσεως, επί της ανακοπής και την ολοκλήρωση της διανομής, χωρίς καθυστέρηση.

Επί του άρθρου 66

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται οι αναγκαίες χρονικές προσαρμογές και διαδικασίες, προκειμένου να λειτουργήσουν απρόσκοπτα οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

Επί του άρθρου 67

Με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) νέο άρθρο 122 Α.